

За обичният и почитан от мен
Димитър Чъдаров.

Твоето писмо получих
и от него се научих
че съм имал къса памет.
За това не ще се сърдя
нито пък ще се разбърря.
Само брѣтко, не лъжи
и правичката си кѣжи,
че изпълних своя дѣла
както причината ми сумѣ
изразходвахме ний двама
да се къпем във хамам.
Днес съм знаеш, че ти сбърка
както с лъжците ме обърка
но не искам да те учя
укори да не получа.
Ти говориш за Петръка
и на краи за Младка.
Нищо тук не разбираш
много тъмно го имирам.
Може да съм глупец
ти тогава си хитрец.
Сянка казваш, че съм имал
но ция май съм бивал.
Не е вярно — погледни,
че грош нямам ни едни
цом както имам аз ти давам
не на тебе тук мязам.
Ето казват си получил
Емил нейде си научил
от Австралия чак чек.
Така ли е бе човек?
Вчера с Фоти си гулял
паял си пил си и си ял,
а на мене нито думѣ
не каза за тая сума.
Знаеш че си стар пират
но недей така, бе брат!
Защо мене не почерпиш
а ме само така ментиш?
Нямал си уж нито грош
празен бил е твоят кош.
Но било каквото било
слушай, мое братче мило,
кайде ний да се сдобрим
и мир тук да изградим!
Само едно нещо искам
след туй нямам вече да пискам.
Нека живех тази нощ със теб
/заклевам те в мощний Деб!/
Вместо баня във хамам
да си пийнем в Сюлейман!

25. декември 1951 Твой: Н. Попов-
И с т а н б у л.